

בש"פ 3839/20 - מדינת ישראל נגד ארבל (אראל) אלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3839/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ארבל (אראל) אלוני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
ת"פ 62087-06-19 - בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו

תאריך הישיבה: א' בתמוז התש"ף (23.06.20)

בשם המבקשת: עו"ד יוסף קנפו
בשם המשיב: עו"ד ציון קבלר

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, החל מיום 25.6.2020, או עד מתן פסק דין בת"פ 62087-06-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, לפי המוקדם.

רקע

1. ביום 27.6.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו כתב אישום המייחס למשיב ולנאשמים נוספים עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: עמוד 1

החוק; הלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(2) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423; אי גילוי פרטים בעסקת מכר מרחוק לפי סעיפים 23(ב)(6), 14(ג)(ב)(1), 14(ג)(ב)(3) ו-14(ג) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981; שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 420 ו-418 סיפא; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק. כל אלה בצירוף סעיף 29 לחוק. וכן עבירה של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק ועבירות נוספות.

על פי כתב האישום, המשיב והנאשמים הנוספים הציגו מצגי שווא של תיווך להלוואות בתנאים משתלמים לאלפי קורבנות במצב כלכלי ירוד, וגבו מהם תשלומי שווא בסך העולה על 14 מיליון ש"ח. זאת, תוך הקמת חברה לשם כך והעברת הקורבנות בין מחלקות שונות בחברה במצג לפיו הם מועברים לגופים חיצוניים, באופן שאיפשר לגבות מאותם קורבנות תשלומים נוספים.

הליכי המעצר עד כה

2. ביום 16.9.2019 קבע בית המשפט, בהסכמת המשיב, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו (כב' השופט א' הימן). שירות המבחן עמד על עברו הפלילי של המשיב, ובכללו הרשעות בעבירות רצח, שוד ומרמה מהשנים 1994, 1998 ו-2012, בהתאמה, ועל אישיותו הכוחנית והתנהלותו המניפולטיבית. עוד התרשם כי קיימת "רמת סיכון משמעותית להישנות מעורבות בעבירות מרמה בפרט ולהתנהגות עבריינית ופורצת גבולות בכלל", וכי לא תושג הפחתה בסיכון תחת פיקוח המפקחים המוצעים. לפיכך, המליץ שירות המבחן לא לשחרר את המשיב ממעצר.

ביום 17.11.2019 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' הימן) על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בקובעו כי "לכל אשר יפנה, עת יהיה משוחרר, יעבור עבירות ויפגע בציבור. מסוכנותו של המשיב מרקיעה שחקים. אני סבור כי, אין חלופה שתסכון, גם לא מעצר באיזוק אלקטרוני." ביום 15.12.2019 דחה השופט ע' גרוסקופף ערר שהגיש המשיב על ההחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים, לאחר שהמשיב חזר בו מהערר (בש"פ 8169/19). משלא הסתיים משפטו של המשיב בתום תשעה חודשים, הוארך מעצרו בתשעים ימים (בש"פ 2078/20 מיום 26.3.2020, השופט נ' סולברג).

ההליך העיקרי

3. אשר להליך העיקרי, לאחר מספר דחיות שניתנו לצורך הסדרת ייצוגם של המשיב ושל הנאשמים הנוספים, ביום 26.12.2019 הודיעו באי כוחם כי ברצונם להעלות טענות מקדמיות בטרם יינתן מענה מפורט לכתב האישום. בית המשפט הורה על הגשת הטענות המקדמיות עד ליום 1.3.2020 ועל הגשת תגובת המבקשת עד ליום 1.4.2020 (כב' השופט צ' גורפינקל). המשיב והנאשמים הנוספים הגישו את טענותיהם המקדמיות, וביום 27.4.2020 הגישה המבקשת את תגובתה, לאחר שקיבלה ארכה בשל מצב החירום המיוחד, ולאחר שביום 22.4.2020 בא כוחו הקודם של המשיב הגיש בקשה להפסיק את ייצוגו. ביום 11.5.2020 נקבע כי התיק יועבר לטיפול כב' השופט י' טופף לאור פרישתו של כב' השופט צ' גורפינקל. לאחר מספר ארכות לשם להסדרת ייצוגו של המשיב, ביום 22.6.2020 קיבל על עצמו עו"ד קבלר את הייצוג בתיק ובית המשפט קבע השלמת טיעונים בעל פה בטענות המקדמיות ליום 29.7.2020.

נימוקי הבקשה

4. בבקשתה טענה המבקשת כי מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנותו הרבה לציבור, שלא ניתנת לאיון, ועל היותו חסר מעצורים, ובתוך כך הדגישה כי מעשיו נעשו באופן שיטתי ומאורגן, באמצעות תשתית נרחבת של חשבונות קש ועשרות עובדים, תוך גרימת נזק רב ללקוחות מוחלשים. עוד עמדה המבקשת על החשש לשיבוש מהלכי משפט, משמיוחסת למשיב גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט (שיבוש ביקורת של משרד העבודה). המבקשת טוענת להתעצמות מסוכנותו של המשיב נוכח עברו הפלילי העשיר הכולל עבירות מגוונות כגון רצח, שוד מזוין, ניסיון לקבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר חלק מהעבירות נעשו בעודו במאסר, נוכח תסקיר המעצר בעניינו ונוכח סברת המבקשת כי אינו חושש מאימת הדין.
- אשר להימשכות ההליכים, סבורה המבקשת כי היקפן הרב של העבירות ותחכומן מובילים לכך שיידרש פרק זמן משמעותי לניהול ההליך. עוד טוענת המבקשת כי לאחרונה החליף המשיב את עורך הדין המייצג אותו בתיק, לאחר כשנה ממועד הגשת כתב האישום, והגיש טענות מקדמיות בהיקף נרחב, ולכן אין לשחררו בשל העיכוב שייגרם מכך. המבקשת צופה כי לאחר הדיון בטענות המקדמיות, תישמע תשובה לכתב האישום ותחל התקדמות משמעותית בתיק.
5. בדיון שהתקיים בפניי שב בא כוח המבקשת על נימוקי הבקשה, ועדכן כי ביום 29.7.2020 יישמעו טיעונים בעל פה ביחס לטענות המקדמיות וכי לאחר מכן ההליך צפוי להתקדם בשנת המשפט הבאה. עוד ביקש להדגיש כי אין לשחרר את המשיב בשל ביצוע עבירות המצריכות היערכות וניהול ההליך מורכב.
- בא כוח המשיב ביקש לדחות הבקשה וטען כי אין הבדל בין המשיב לבין הנאשמים האחרים בתיק זה, אשר שוחררו, וכי ההפליה ביניהם נובעת מעברו הפלילי, כאשר העבירה האחרונה שביצע המשיב בוצעה בשנת 2012. זאת, למרות שתסקירי המעצר של הנאשמים האחרים היו שליליים. לטענתו, המשיב אינו מסוכן לציבור ואין חשש לשיבוש חקירה, שכן המשיב שיתף פעולה עם חוקריו. אשר להימשכות ההליכים, טען כי המשפט צפוי להיות ארוך וכי מעצרו של המשיב מהווה אמצעי לחץ עקיף. עוד טען כי התיק התעכב בשל פרישתו של כב' השופט צ' גורפינקל ומינוי מותב חדש. בא כוח המשיב ביקש להדגיש כי החלפת הייצוג לא גרמה לעיכוב בתיק, שכן לא נקבע שום דיון בתיק. עוד טען כי המשך מעצרו של המשיב פוגע בניהול התיק על ידו, משהיקף החומר משמעותי ועליו לשבת עם המשיב לשם למידת החומרים, ובהיותו במעצר מוקצית להם שעת מפגש אחת בלבד.
- מנגד, בא כוח המבקשת סבור כי החלפת הייצוג גרמה לעיכובים בתיק וכי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט בראי האישום השישי בכתב האישום לפיו שיבש המשיב חקירה מיד בתחילת ביקורת משרד העבודה. לבסוף, טען כי עברו הפלילי של המשיב, קווי אישיותו והאמון שהופר על ידו פעמים רבות בעבר מחייבים מעצר עד תום ההליכים, כפי שעולה גם מהארכת המעצר הראשונה בעניינו ומתסקיר המעצר.

דיון והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה

להתקבל.

הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, מבוססת על איזון בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ותקינות ההליך המשפטי, וזאת תוך איזון מכלול השיקולים, ובהם, מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משהמעצר, קצבניהולה הליך העיקרי, ומידת החשש משיבוש הליכי המשפט (בש"פ 2909/20 מדינת ישראל נ' גבר, פסקה 5 (18.5.2020)).

בענייננו, העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען, ובהן ניצול המוחלשים ביותר בחברה באמצעות הצגת מצגי שווא והקמת חברה בע"מ וחשבונות קש, מלמדות על המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור. מסוכנותו מתחזקת בשל עברו הפלילי העשיר, ובכללו עבירות רצח, שוד מזוין, ניסיון לקבלת דבר במרמה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. יתר על כן, שירות המבחן מצא כי קיים סיכון משמעותי למעורבות המשיב בעבירות מרמה ובהתנהגות עבריינית וכי המפקחים המוצעים לא יפחיתו את הסיכון, והמליץ לא לשחררו ממעצר, וזאת בראי קווי אישיותו. אשר על כן, לא ניתן לתת אמון במשיב כי אם ישוחרר לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני יקיים את התנאים הנדרשים ממנו, והרי תנאי בסיס בביחני לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא מתן אמון במשיב עצמו, ולא רק במפקחיו (בש"פ 3820/20 היועץ המשפטי לממשלה נ' בניני, פסקה 16 (18.6.2020)). לכך מתווסף החשש לשיבוש הליכי משפט, על רקע המעשים המיוחסים למשיב באישום השישי לכתב האישום, שנועדו להסוואת פעילות החברה מפני ביקורת של מפקח מטעם משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים.

אשר לטענת ההפליה בין המשיב לבין הנאשמים הנוספים, אף אם אצא מנקודת הנחה כי המשיב אינו הגורם הדומיננטי ביותר בפרשה נשוא כתב האישום, ומאידך אשמו אינו נופל מאשם של הנאשמים האחרים, הבחנתו מהנאשמים הנוספים נובעת מקווי אישיותו בשילוב מסוכנותו, כפי שאלו עולים מתסקיר המעצר בעניינו, ובכך אין כל הפליה כי אם הבחנה מוצדקת.

איניסבורי המשפט מתנהל בקצב משיערו, שכן בחלוף כשנה מהגשת כתב האישום, טרם החלו דיוני ההוכחות בתיק ואף לא נקבעו מועדים לקיומם. אולם, בהתחשב בקווי אישיותו ובמסוכנותו של המשיב, כפי שאלו נדונו לעיל, לעת הזו, לא מצאתי כי נקודת האיזון נעה לעבר שחרורו לחלופת מעצר. עם זאת, לא מן הנמנע כי חלוף הזמן וקצב ניהול ההליך והתמשכותו יסיטו בהמשך את מרכז הכובד משלום הציבור אל עבר חירותו של המשיב. על כן, יוער כי בשל אופן ניהול ההליך עד כה ובראי מספר העדים הצפויים להעיד, מן הראוי כי תיבנה תוכנית משפט לשמיעת התיק, אשר תכל בהקדם ובמסגרתה ייקבעו מועדי דיונים רבים, ככל שיומנו של בית המשפט המחוזי יאפשר זאת.

7. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 25.6.2020 או עד מתן פסק דין בת"פ 62087-06-19 של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתמוז התש"פ (28.6.2020).

